

KIRKEBLADET

Hamar og Vang menigheter

Nr. 2/2020 7. årgang

Drive-in gudstjeneste

Livet i koronatiden
side 4-9

Et 80-års minne
side 10-11

«Informasjon»

Før påske var det en gutt jeg kjenner som spurte meg et spørsmål. Gutten er 9 år gammel, og det han lurte på var: Hvorfor vi feirer påske? Det var jo da Jesus ble korsfestet og døde, er dét noe å feire?

At en mann blir drept på smertefullt vis, nei det er ikke noe å feire.

Men likevel feirer vi påsken! For historien sluttet jo ikke med at han døde der på korset. Fortellingen om Jesus fortsetter, - til graven og til oppstandelsen – og enda er det mer!

Alt ble bra, kunne vi kanskje sagt. Slik vi sier til hverandre nå for tiden: Alt blir bra.

Men Jesus sa ikke det. I dagene før den lange fredagen sa ikke Jesus: Alt blir bra. Det var disiplene som sa det. Når Jesus prøvde å forberede dem på det som ventet. De skulle sovne når han ba dem våke, benekte at de kjente ham, være redde når han trengte motet deres. Og de skulle miste ham. Dette skal skje, sa Jesus.

Å nei, sa disiplene, alt blir bra!

Men så ble det slik Jesus hadde sagt dem. De sviktet. De sovnet. De rømte. Han ble tatt til fange og det verste skjedde, han ble hengt på et kors og døde. Disiplene mistet motet, retningen, håpet, framtida.

Helt til han var hos dem igjen! Flere ganger viste han seg for dem. Tredje gangen var ved Tiberiasjøen. Disiplene hadde vært ute og fisket hele natten, uten å få noe fisk. Så er det en fyr på land som sier til dem: Kast ut garnet på andre siden av båten! Og da ble garnet så fullt at de ikke greide å få det opp i båten en gang. Så kjenner de ham igjen.

Og han deler frokosten sin med dem ved bålet på stranden.

Fortellingen minner om en annen fortelling. Om første gangen disse disiplene møtte Jesus. Også da hadde de vært ute hele natten uten å få fisk. Også da ba han dem kaste garnet ut på andre siden av båten, også da ble det helt fullt. Også da kom de til ham, og han ba dem bli menneskefiskere.

Selv etter at alt ikke ble bra den påsken, etter at alt det verste hadde skjedd, kaller han dem på nytt til seg. Han kunne ikke love dem bare lykke og et liv uten lidelse eller svik eller tap. Det kan heller ikke vi love hverandre her i verden. Men Jesus kalte dem til seg på nytt, på en slik måte at de kjente ham igjen, på en slik måte at det som hadde skjedd ikke skapte splittelse og avstand, men nytt fellesskap og en fortsettelse av oppdraget de hadde fått tidligere, de skulle være menneskefiskere.

Slik kan vi holde fast i noe som varer, også når ikke alt blir bra, vi har hverandre. Vi har tilgivelse. Vi har fortsatt en oppgave og et oppdrag: å være noe for noen i verden. Og vi har løftet om at en gang, likevel, i Guds fremtid, blir alt liv, blir alt rett, blir alt bra. Dét er noe å feire!

Prest Marit Stenrud-Buflod

Åpne kirker på nye måter

Det første Kirkebladet i år, var fullt opp av aktiviteter som skulle gjennomføres i kirkene våre. Tiltakene mot koronaviruset, gjorde at alt ble avlyst og en del endringer måtte gjøres bl.a. utsettelse av konfirmasjoner. Derfor rustet kirkene opp sin digitale kommunikasjon med å gjennomføre forkynnelse, møter og andre aktiviteter digitalt. En stor suksess var drive-in gudstjeneste. Kirkebladet har snakket med flere om livet i koronatiden. Nå er samfunnet i ferd med å åpne opp igjen litt etter litt, men det er utfordrende å planlegge oppstart av aktiviteter. Alt dette kan dere lese om i dette nummeret.

Vi skal møtes igjen når dette er over!

Elin Gullhav, redaktør

Betaling for Kirkebladet:

Takk til alle som støtter bladet økonomisk slik at det er mulig å dele det med alle i Hamar kommune! Frivillig kontingent er kr. 100,-. Gaver utover det mottas med stor takk! Lag gjerne en avtale med banken om en fast, årlig gave.

Du kan betale til bladet slik:

Bruk konto nummer: 1822.46.49629,
KID 80134931077812

Bladets adresse: Kirkebladet, Hamar kirkelige fellesråd, Holsetgata 2, 2317 Hamar.

VIPPS: Søk opp Hamar menighet eller Vang menighet, søk «Gave til Kirkebladet» i menyen.

Hamar Kirkelige Fellesråd

Kirkekontoret for Hamar og Vang

Kl. 10.00 – 14.00: 62 56 37 50

E-post: post.hamar@kirken.no

Kirkeverge Daniel Flugstad: 62 56 37 52

Gravferdsadministrasjon:

Terese Knudsen: 62 56 37 51

Driftsleder Tommy Johansen:

62 56 37 70 / 916 73 582

Menighetsleder Eli Brekne: 62 56 37 56

Diakon Siv Leirvik-Engevik: 930 47 243

Besøksadresse: Holsetgata 2, 2317 Hamar

Hamar menighet

Menighetskontor: 62 56 37 50

Besøksadresse: Holsetgata 2, 2317 Hamar

Sokneprest Per Erik Stave Edgald:

62 56 37 61 / 414 21 856

Leder menighetsråd, Solveig Seem:

924 50 458

Vang menighet

Menighetskontor: 62 56 37 50 / 62 56 37 71

Besøksadresse: Vangsvegen 358, 2322 Ridabu

Sokneprest Irmelin Grimstad Bonden:

62 56 37 72 / 994 27 250

Leder menighetsråd:

Inger Marie Steinsland Fæster: 909 67 697

Redaksjonskomité for Kirkebladet:

Terje Gloppen, Geir Bjørnar Smebye,
Solveig Byberg Flenvold, Ole Jacob Tomter,

May-Hilde Hoelstad og

Irmelin Grimstad Bonden.

Redaktør Elin Gullhav:

941 48 076 – elingullhav62@gmail.com

Produksjon: Printex Trykkeri, Hamar

www.kirken-hamar.no

Innleveringsfrist til neste nr.: 01.08.2020

Tips!

oss gjerne om noe vi
bør skrive om.

Seks om livet i koronatiden

MATILDE NYLUND, INGEBERG

Matilde bor på Søndre Tomter like ovenfor Ingebergfeltet i Vang. Hun går på 2. trinn på Ingeberg skole og bor her sammen med mor og far, to hunder og hundre sauer i fjøset. Mor og far driver hver sin gard og har i tillegg jobb utenom garden.

Hvordan har livet ditt blitt endret, de siste ukene?

Kjedelig, sier Matilde. Det har vært kjedelig å ikke kunne gå på skolen. Jeg savner vennene mine og ikke har de kunnet komme på besøk til meg heller.

Hva har vært bra?

Å være med far å bygge trehytte i hagen i Løten. Vi har bygget den oppe i et tre og den har tregulv og luke i gulvet. Vi skal ha

AMUND OG GUSTAV EID, INGEBERG

Hvordan har livet ditt blitt endret de siste ukene?

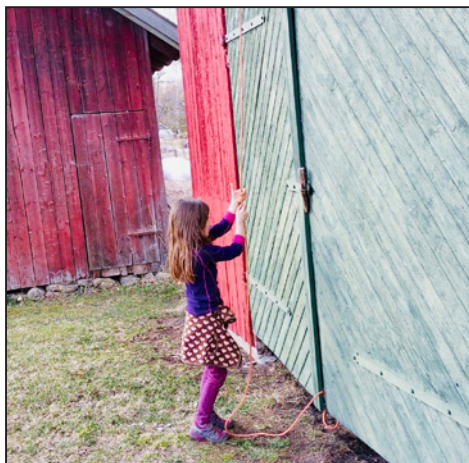
Vi kan ikke gå på skolen og delta på fritidsaktiviteter. Det har blitt mye roligere. Kontakt med kamerater foregår bare digitalt.

Hva har vært bra?

Vi har mer tid til å gjøre ting vi ellers ikke har tid til, som å gå turer, lage spennende mat og slappe av. Det er lite stress og mas.

Hva har ikke vært bra/hva har du savnet?

Vi savner vanlig skole, venner, dra på butikken og kunne gi noen en klem.

taustige for å komme opp dit. Vi bygger den høyt oppe i et stort tre.

Det har vært moro å ringe med matklokka her på Tomter hver lørdag. Det har vi gjort hver lørdag mens det har vært koronatid. I fjor ringte vi da det var pinse, så jeg kunne å ringe fra før. Jeg bare drar i et tau så ringer klokka og forteller at nå er det helg.

Hva har ikke vært bra?

Det har vært kjedelig å ikke ha noen å leke med. Ikke i friminutt og ikke sfo. Mor og far har hatt hjemmekontor, men det var litt kjedelig det òg.

Men jeg ble veldig glad da jeg fikk de første lamma mine i fjøset. Jeg var der da de ble født og det ene lammet var svart.

Hva har du savnet?

Skolen og vennene mine. Men nå har vi skole igjen. Det er litt rart, for vi er bare halve klassa og en lærer og ikke alle har kommet tilbake ennå. Den første dagen hadde vi om ulven. Det var litt rart det også, for den er ikke snill med sauer og alle må jo være det!

ROAR PAULSRUD, HAMAR

Hvordan har livet ditt blitt endret, de siste ukene?

Som pensjonist lever jeg til vanlig et relativt stille liv sammen med min kone, noe jeg er svært godt fornøyd med.

Jeg kom til Hamar for 12 år siden, og har disse årene bl.a. brukt min tid på Kirkens SOS, som visitor for Røde Kors i Hamar fengsel og støttekontakt for beboere på Prestrud omsorgssenter. Det siste ble det brått slutt da koronaen slo inn for noen uker siden.

Hva har vært bra?

Jeg setter stor pris på hvordan norsk helsevesen synes å ha gitt våre politikere gode råd, som de i sin tur på troverdig og resolutt måte har satt ut i livet i vårt land. Det har vært imponerende å oppleve at vi

som befolkning i store trekk har vært lojale mot de påbud og forbud regjeringen har gitt. Så synes vi heldigvis allerede også å erfare at resultatene av politikken langt på vei ser ut til å lykkes.

TV-gudstjenestene NRK har overført kl. 11.00 på helligdagene er også noe jeg har satt stor pris på.

Hva har ikke vært bra?

Klubbmøtene i Y's men i vår måtte avlyses. Samlinger der medlemmer møtes på Prestrud tirsdag formiddager likeså, da kantina ble stengt. Inntil videre møtes vi i stedet på nettet. Det blir jo ikke helt det samme.

Savner også Oslo-tur sammen med gode venner for å gå på teater.

Hva har du savnet?

Jeg savner den fysiske kontakten med familien utover ektefellen.

Jeg savner også kirkegang på søndag formiddag, noe jeg har satt pris på helt fra ungdommen av. Jeg gleder meg til kirkene kan åpnes igjen for vanlig bruk, til gudstjenester, begravelser og andre samlinger. Jeg savner også møtene i bibelgruppa.

Dagene blir veldig like når jeg ikke får utføre støttekontaktoppgavene mine et par ganger i uka. Jeg tenker litt på dem jeg pleier å møte. De setter pris på turene våre.

HEIDI GRANLUND, TONEHEIM FOLKEHØGSKOLE

Hvordan har livet ditt blitt endret, de siste ukene?

Folkehøgskolene ble brått stengt 12. mars. Plutselig måtte 150 ungdommer forlate Toneheim, og det på kort varsel. Det var midt i opptaksprøvene for høyere musikk-utdanning, og mange rakk ikke innom skolen engang før de måtte reise hjem. For oss ansatte ble det brått stille og tomt. Vi underviser over nett, men det er ikke lett å få musikk til å funke over Skype, Teams eller Zoom.

Hva har vært bra?

Jeg tror vi alle virkelig har skjønnet hvor bra vi har det, og jeg tror vi kommer til å verdsette det enda mere når vi er tilbake til «normalen»!

I tillegg har jeg hatt en bratt læringskurve på ulike læringsplattformer, og det er muligens bra?

Hva har ikke vært bra?

Jeg synes det er trist å tenke på alle som er alene og som sliter med det.

Hva har du savnet?

Jeg har savnet det sosiale!! De flotte elevene på Toneheim, kollegaene mine, foreldrene mine og korene! Vi er sosiale vesener, og det er rart å ikke kunne treffes og å måtte holde avstand til alle vi møter!!

RANDI AGNETHE GAALAAS, RIDABU

Hvordan har livet ditt blitt endret, de siste ukene?

Livet har endret seg veldig, men er nå i ferd med å normalisere seg noe. Det er heldigvis slutt på fjernundervisning, og jeg er tilbake i klasserommet med en gruppe av 4. klassen min. Men hjemme holder fremdeles fire store unger i alle aldre på med skole, og de fleste fritidsaktiviteter er stoppet.

Hva har vært bra?

I den grad noe som helst er bra med dette er det jo å minne seg selv på hvor mye verre de fleste andre har det. Vi kan gå ut, vi har plass og vi vet vi får hjelp om vi blir syke. Det har blitt et veldig rolig liv med tid i familien.

Hva har ikke vært bra?

Det som ikke er bra er å tenke på alle ensomme, og at en ikke kan omgås eldre familiemedlemmer slik en ønsker. De økonomiske konsekvensene er store for mange og for landet og verden. Og så vet vi ikke hvor lenge det vil ha konsekvenser for oss. Alt hyggelig en har planlagt blir ikke noe av, noen i huset har mistet leirskole, andre avslutning med venner etter 10 år sammen på skolen. Det er trist.

Hva har du savnet?

En savner den normale hverdagen og vanlig omgang med mennesker. Det er jo en slags frihetsberøvelse, og det er uvant for oss. Men vi vet jo at det blir normale dager igjen.

Hva gjorde vi annerledes

HÅPSTREET

Et nytt tre ble plantet utenfor kirkene våre. Det står der, litt på trass. Det strekker greinene sine oppover og utover, og inviterer deg til å henge opp et hjerte. Håpstreet. Når vi ikke kunne gå inn i kirken og tenne et lys og be, ble jeg glad over se dette vårtegnet. Mange har gått forbi, og blitt møtt av disse ordene: «Han har gitt oss et levende håp».

En krukke til å legge en bønn i, en stein å legge fra seg – eller bære med seg. Et lys tent for å minne om at kirken alltid er i bønn. De som har mistet noen nå, er ikke glemt. Takk til kreative ansatte som ivret etter et synlig tegn på at kirken ikke forsvinner selv om vi ikke kan samles på vanlig vis.

Sokneprest Per Erik Engdal

FELLESSKAP FORAN SKJERMEN

Mange har fått oppleve en bratt læringskurve med nye digitale møteplasser denne våren. I hverdagene skjer det mange møter i ulike rom i kirkene våre. Nå har samtalene i stor grad skjedd foran en skjerm eller med en telefon inntil øret. Vi er takknemlige for alle møteplassene som finnes. Og

Janna Brenden og Siv Leirvik-Engdevik.

at fellesskapet i bønner ikke er begrenset av avstand. Det har vært babysang og trim hjem i stua, konfirmantsamling på nett og digital fasteaksjon. Andakter og gudstjenester har blitt kringkastet.

Nå sitter du med et blad i hendene. Det er en egen glede i det som er håndfast. Det når frem til deg som ikke er så glad i skjermer og teknikk også. Tenk at denne avstanden som plutselig ble påkrevd, kom samtidig med fasten? Litt mindre gir oss nytt blikk på det vi har. Det er ikke usunt å lengte. Å bli minnet på hva et lite livstegn betyr. Så gleder vi oss til at vi igjen skal få se hverandre ansikt til ansikt.

Sokneprest Per Erik Engdal

TO-KAFFEN
 MED ORGELBRUS
 UTENFOR
 HAMAR DOMKIRKE

MANDAG OG ONSDAG
 KL. 14:00 - 15:00

WWW.KIRKEN-HAMAR.NO

Kirken i Hamar

«Kaffe, musikk og prat»

Orgelmusikk ut i byrommet!

Mens lyden av orgelmusikk strømmer ut av kirkens dører og tårn er det mulig å få en kopp kaffe ute på Domkirkeplassen, samtidig som en med alle nødvendige forholdsregler kan ta en prat med andre som lar seg fange av musikken.

Altså ingen konsert, men en påminnelse om at domkirken fortsatt er på menneskenes side og venter på igjen å kunne åpne dørene til det «gode rommet» i byen vår!

28. APRIL KL. 14:25

Tekst: Trond Våge

Kirke i opptak

Det har blitt produsert mye forskjellig til facebooksider og til andre plattformer de siste ukene. Her er Vesla Westgård (94) under en innspilling i Kirkestua av påske-andakt til institusjonene i Vang. Hun savner å få dra til Kåtorp, der hun pleier å være hver uke, og hun savner å spille på andaktene ukentlig, slik hun har gjort siden Øystein Hovden var prest i Vang. Nå sitter hun hjemme og spiller piano flere timer hver dag. I tillegg ringer hun de hun kan for å muntre dem opp i en vanskelig situasjon. Heller ikke Kåtorpkaféen har kunnet holde sine månedlige samlinger nå. Også der er Vesla en fast bidragsyter både på kjøkkenet og ved pianoet.

Tekst og foto: Irmelin G. Bonden

Drive-in gudstjeneste: Skjærtorsdag Vang kirke

Med kirken som alterbilde og himmelen som bakgrunn, var det drive-in gudstjeneste ved kirkeporten til Vang kirke. Menigheten kom i bil, og ble i bilen under hele gudstjenesten. Med egen kirkecaffe som ble en del av symbolhandlingene under gudstjenesten. Lyd/bilde ble streamet til youtube, så man kunne lytte til bilradio eller på en smarttelefon. (Lyd/bilde: AV1 Scene)

Et flott arrangement, en litt kortere gudstjeneste, mer musikk, sang og medvirkende i alle aldre. På parkeringen var det nesten 40 biler. En fin opplevelse, som vi gjerne vil ha mer av!

Medvirkende: Anne Flugstad, Nick Elliott, Stine Berg, Daniel Berg og Irmelin Grimstad Bonden.

Tekst og foto: Irmelin G. Bonden og Elin Gullhav

Et 80-årsminne

I noen korte timer sto Hamar og Vang midt oppe i de dramatiske hendelsene 9. april 1940.

Kongefamilien og regjeringen forlot Oslo med tog om morgenen 9. april etter at de var varslet om at fiendtlige styrker var på veg mot hovedstaden. Klokken 10.50 stoppet toget med kongefamilien på Hamar stasjon. Stortingspresidenten var allerede kommet til Hamar og tok imot kongen. Regjeringsmedlemmer ble plassert på Åker og andre gardar i distriktet. Kongefamilien ble innkvartert på Sælid. Stortingspresident Hambro ledet stortingsforhandlingene i Festiviteten på Hamar. Forhandlingene ble avbrutt etter kort tid da det ble meldt at tyske tropper var på veg til Hamar. Tyske fly kretset allerede lavt over hustakene i Hamar og Vang og registrerte hva som foregikk både ute på gardstun og langs veger. Det ble satt opp tog til Elverum for

regjeringen og på Sælid stilte eieren Sigrid Sæhlie sin personbil og lastebil til disposisjon for kongefamilien.

Sigrid Sæhlies personbil, en 8-sylindret «Horch» med kjennetegn D-133. Med denne bilen kjørte sjåfør Knut Werner Martinsson kronprinsesse Märtha og prinsbarna Ragnhild, Astrid og Harald fra Sæli og fram til Elverum 9. april. De slapp gjennom sperringene ved Midtskogen som norske styrker var i ferd med bygge. Da Martinsson returnerte var det strengt vakthold ved Midtskogen. Da hadde de norske styrkene slått tyskerne tilbake. Bilen og sjåføren slapp gjennom og kom begge velberget tilbake til Sælid.

Det ble et kappløp med tiden for å slippe unna tyske styrker etter at Kongen sa sitt berømte «Nei» på Elverum folkehøyskole 10. april. «Elverumsfullmakten» hadde gitt regjeringen anledning til å styre landet fra «der den til enhver tid oppholdt seg». Konge, kronprins og regjering trakk seg videre til Nybergsund. Etter bombingene av Nybergsund ble det heftige diskusjoner innad i regjeringen om ferden videre. Regjeringen ble enige om å møtes på Lillehammer neste dag og kampen skulle fortsette.

Kristian Thomassen fra Vendkvern i Vang var sjåfør for statsminister Nygaardvold og sosialminister Støstad fra Nybergsund. To biler ifølge kjørte via Rena, Elverum mot Hamar. Bilene kom fra hverandre og sjåføren fant det best å kjøre sine betydningsfulle passasjerer med seg hjem til Vendkvern. Da var klokka fire om morgenen 12. april. Oberst Jørgen Jensen og hans nestkommanderende Ole Rømer Sandberg fikk raskt nyss om at statsministeren var i Vendkvern. Klokka sju de fikk møte

*Kransenedlegging. «Til ungdommen»
N. Grieg, lest av elever fra Lunden skole.
Øvre Vang kirke 8. mai. Fra venstre: Joakim
Ruud, Linnea Aasbakken, Ella Wiken og
Silje Jørstadmoen.*

statsminister Nygårdsvold. Obersten ga tydelig uttrykk for at han var meget betenkt over at statsministeren ville yte fortsatt motstand mot tyskerne. Nygårdsvold ga klar beskjed om at den beslutningen sto både regjeringen og et samlet storting bak. Oberst Jensen som var i ferd med å pensjonere seg, var lojal overfor vedtaket og sto i dagene som fulgte i fremste rekke for å forsvare landet.

Oberst Jensen som bodde i Øståsen i Vang holdt i oktober 1941 en gripende takketale da bautaeen over de falne fra Vang ble reist ved Øvre Vang kirke.

Irmelin G. Bonden interjuver Ole Jacob Tomter som forteller om freden og historien om bautaeen i Øvre Vang 8. mai.

Fem navn sto inngravert på bautaeen, ingen hadde falt under kamper i hjembygd. Men de hadde alle falt i kamp for sitt land, en i Narvik havn, en ved kampen ved Stryken i Oppland, en under bombingene på Rena, en ved trefningene ved Tretten og en ved togulykka på Lesja.

Ole Jacob Tomter

Intervju med avtroppende domprost

Domprost Leif Jørn Hvidsten går av med alderspensjon til høsten. Han ble innsatt i stillingen i september 2012, men hadde alt dype røtter på Hedmarken. Hvidsten begynte som vikarprest i Høvik, i Oslo etter avlagt embetseksamen i 1977. Han var prest i Studentforbundet i Trondheim, senere vikarprest i Hamar bispedømme og deretter kapellan i Hunn i Vardal.

- Så kom jeg på en måte «hematt» da jeg ble kapellan i Vang. Etter 9 år der vikarierte jeg 1 år på Lærerutdanningen på høyskolen før jeg ble ansatt på bispekontoret på Hamar. Så ble det noen spennende år som sokneprest i Groruddalen før jeg altså kom tilbake til Hamar som domprost.

Du avslutter nå din tid som domprost i Hamar, og samtidig et langt yrkesliv som prest i ulike stillinger. Hvilke milepæler tenker du er de mest betydningsfulle som kirken har nådd i denne tiden?

- Kirken har arbeidet fram diverse endringer i disse årene. En har fått ny salmebok – en viktig milepæl og en skattkiste. Der har vi poesi og toner fra flere tusen år med innslag fra store deler av verden. Vet ikke om noe tilsvarende produkt i kulturlivet ellers! En har og jobbet med å utvikle gudstjenestelivet slik at det skal kommunisere med dagens mennesker. Og ikke minst har en gjort store endringer i prestenes bo- og arbeidsbetingelser. Dette siste har endret presterollen betraktelig – og har nok vært nødvendig av hensyn til rekrutteringen til presteyrket. Og både likestillingskampen og kampen for homofiles rettigheter har vært – og er – viktige områder hvor kirken har endret seg i takt med storsamfunnet.

Hvilke hendelser vil du se tilbake på som de som preget deg mest som prest?

- Et grunnleggende preg har jeg med meg fra før jeg ble prest, fra studietida. Jeg tilhører en generasjon som følte vi «gjenoppdaget» skapelsen. Inn i en norsk tradisjon som hadde vært veldig fokusert på den individuelle frelsen, lærte vi teologi som minnet oss på Gud som skaper. Og at frelse ikke bare omfatter den enkeltes sjel – men hele skaperverket! Det er hele jorden som skal bli nyskapt, det er målet for Guds frelse! Dette har preget min forkynnelse. Ellers har de mange møtene med mennesker i sterke livssituasjoner preget meg underveis. Gjennom det daglige arbeid, samtaler i sorg og glede blir en jo minnet på at evangeliet skal nå menneskene som lever nå.

Kirkens relasjon til staten har endret seg. Hvordan opplever du at folks relasjon til kirken er nå?

- Avslutningen av det 500-årige statskirkeforholdet, er den største enkeltreform i min tid. Så langt tror jeg det har gått bedre enn mange av oss fryktet. Jeg tror faktisk mange mennesker ikke merker så stor forskjell i det daglige, og at folk gradvis sier «folkekirken» i stedet for «statskirken».

Hva er det morsomste du har vært med på som domprost?

- Jeg har ingen lattervekkende historier å komme med. Men som domprost har jeg vært biskopens vikar i noen situasjoner og det har vært spennende. Jeg har fått delta på noen bispemøter, jeg har representert ved noen jubileer og bidratt ved spesielle markeringer. Det har vært «morsomt».

På hvilke områder tenker du menighetene i domprostiet har de største utfordringene? Menighetene skal være kirke i en krevende

tid. Kirken skal både være «profetisk»: Holde fram de gode verdier og de radikale følgene av Guds kjærlighet. Samtidig som den består av høyst vanlige mennesker som speiler et bredt gjennomsnitt av befolkningen.

Og derfor er lite egnet til å forme som noen kampgruppe for spesielle interesser.

Vår stadige utfordring er å nå fram med det glade budskap: Om en Gud som er glad i alle mennesker – og at det burde umuliggjøre vår forskjellsbehandling av «dem» og «oss».

Hvorfor burde unge mennesker i dag vurdere å søke seg til kirkelig utdanning og tjeneste?

Det er fabelaktig å være prest: Et variert, krevende og givende yrke. Det er enda såpass fritt at du kan sette ditt personlige preg på jobben – og det er såpass regulert at det er til å leve med (også for prestens

eventuelle familie!) Også de andre yrkeskategoriene innen kirka anbefales; er du musikalsk, liker du å omgås barn, har du lyst til å hjelpe de som trenger hjelp – i kirka får du bruke dine evner og anlegg. Og du har gode kolleger å samarbeide med.

Har du noe du har lyst til å hilse leserne av kirkebladet med til slutt?

Til Hamar og Vang menighet vil jeg si takk for følget! Selv var jeg konfirmant i Vang i 1965, og ivrig på Ynglingen fram til 1970. Så begge menighetene har formet meg fra ungdommen av. Som domprost har det vært fint å samarbeide med menighetsråd og ansatte – så mange dyktige og positive mennesker! Å være folkekirke betyr å peke på den himmel, det gudsnærvær, som er i det daglige livet. Lykke til med det!

Irmelin G. Bonden

Nytt fra Hamar menighetsråd

Beslutningene om å stanse nesten all aktivitet fikk naturlig nok også betydning for arbeidet i Hamar menighet og menighetsråd. Det var, og er, nødvendig at vi følger opp de tiltak som iverksettes for å bidra til å begrense smittespredning.

Det kirkelige demokratiet ble dessverre vanskelig å opprettholde på det nivå vi ønsker. Mye arbeidet i de faste utvalgene er stoppet, og det frivillige arbeidet likedan. Menighetsrådet må nå legge nye planer for arbeidet høsten 2020, og håper at alle blir med oss videre når vi skal tilbake vanlig drift. I skrivende stund fikk vi melding fra biskopen om at vi igjen kan åpne kirkene. Ikke til gudstjeneste, men det er en glede å kunne ha åpen kirke for de som ønsker å komme innom. Det har vært et savn.

Kirkerådet besluttet at menighetsråd kan fatte beslutninger med godkjenning i saker ved hjelp av mail, eller digitale møter. Kirkerådet besluttet også at menighetens

årsmøte kan utsettes, og vi kommer tilbake til nytt tidspunkt. Årsmelding og regnskap legges ut i kirkene når disse igjen er åpnet for vanlig drift. Hamar menighetsråd godkjente vedtak pr mail den 20. mars å flytte årets konfirmasjoner til 5. og 6. september.

Menighetsrådenes AU og Fellesrådets AU hadde tidlig et møte med kirkevergen, prost og sogneprestene for å se muligheten for videre aktivitet. Bl.a., ble det besluttet å kjøpe opptaksutstyr slik at vi kan bruke digitale løsninger. Kreativiteten er stor, og både til glede og trøst.

Solveig Seem
Hamar menighetsråd

Nytt fra Vang menighetsråd

Vang menighetsråd vedtok på sitt møte i januar et overordnet mål for menighetsrådsperioden: Øke oppslutningen om aktivitetene våre. Øke synliggjøring av virksomheten i det offentlige rom.

Menighetsrådet ønsker å støtte Hamar KFUK-KFUM sitt tilbud for aldersgruppen 19-30 år, og håper det også kan virke posi-

tivt i forhold til rekrutteringen av unge frivillige medhjelpere i soknet. Vang menighetsråd støtter tiltaket med en engangssum, og ber om en oversikt over hvordan pengene skal benyttes. Kirkeofring kan også bli aktuelt etter hvert.

11. februar var det møte med middag og samtaler mellom ansatte og den nye menighetsrådet i Vang. De ansatte orienterte om hva de ulike jobber med, hva de var særlig engasjerte med for tiden.

Årsmøtet i Vang sokn som skulle være 24. mars ble avlyst, men om noen er interessert i å se menighetens årsrapport og årsregnskap kan de søke det opp på kirken i Hamars hjemmeside, eller kontakte kirkekontoret. Kom gjerne med tilbakemeldinger eller innspill til menighetsrådets arbeid.

På møtet 28. april gjorde rådet vedtak om å gjennomføre sine møter på digitale måter. Kirken sentralt har nå gitt retningslinjer for gjennomføring av menighetsrådsmøtene som fjernmøter i tiden med møterestriksjoner grunnet pandemien.

Inger Fæster
Vang menighetsråd

Foto: Inger Stensrud Haug

Velkommen til ny domprost Kirsten Almås

Kirsten Almås blir ny domprost i Hamar og vi ser fram til å bli kjent med henne. Almås er en erfaren prest og prost. Nå er det Hamar som venter, en by hun kjenner godt fra tidligere. - Jeg ser frem til å bli kjent med byen Hamar, og menneskene som bor i området, sier hun i en kommentar til Bispedømmerådets hjemmeside. Hun mener det viktige at domprosten skal bidra til, og legge til rette, for at vi som kirke kan være til stede for folk der folk lever nå. Og at vi skal være til stede der mennesker trenger oss. Vi skal hjelpe til med å være medmennesker for hverandre. Vi skal synges håpets sanger sammen og for hverandre. Fordi vi tror på en Gud som stadig skaper liv på nytt.

Vi skal bli bedre kjent med vår nye domprost i neste nummer av Kirkebladet.

To gode salmer i koronatiden

Vanligvis trekker vi frem en salme i denne spalten, men denne gang har jeg valgt å trekke frem to. Begge har tekster skrevet av Svein Ellingsen, en av vår tids største salmediktere med over 50 salmer i Norsk Salmebok. Han døde palmesøndag, 90 år gammel.

Svein Ellingsen maktet i sine tekster å sette ord på våre følelser, fortvilelser og tanker. Derfor brukes hans salmer så mye av mange, både i gudstjenester og andre sammenhenger.

Den første, «Vi rekker våre hender frem», ble skrevet i 1975 og kom først i den forrige salmeboken. Den ble raskt en av de mest brukte under nattverd delen i gudstjenesten. Nå i disse meget spesielle tider er salmen også brukt i andre deler av gudstjenesten, bl.a. som åpningssalme. Trond H. F. Kvernos melodi er på en fin måte med på å gjøre teksten levende.

Den andre salmen, «Alt ble med ett så stille» kom først i Barnesalmeboka (1999)

før den kom i vår nye salmebok. Salmen henvender seg til de som har mistet en av sine kjære, om stillheten som råder når en er borte. Svein Ellingsen opplevde selv å miste et barn og har kjent på den smerten som salmen formidler.

Da vi skulle spille inn CD-en «Vi synger fra Barnesalmeboka» for IKO-Forlaget i år 2000, var dette en av de viktigste salmene vi kunne ta med, rettet både mot barn og voksne.

Egil Hovlands melodi er stillfarende og understreker på en fin måte tekstens budskap.

Vi håper disse to salmene kan tale til våre lesere i denne

tiden. Vi står i en situasjon med mye usikkerhet og tomme hender, og for mange blir stillheten stor når en av de nærmeste går bort, uansett om det skyldes pandemien eller andre grunner.

gbs

Vi rekker våre hender frem

Vi rekker våre hender frem
som tomme skåler.
Kom til oss, Gud, og gi oss liv
fra kilder utenfor oss selv.

Alt godt, til vårt og andres vel,
er dine gaver.
I svakhet fremmer du ditt verk,
vår bare kvist skal skyte knopp!

Vi løfter våre hender opp
i bønn for verden.
La dem som lider, finne vern
mot kalde hjerters is og sne!

La våre henders nakne tre
få blomst og blader.
La våre liv få bære frukt
til legedom for andres sår!

Vi venter, efter smertens vår,
din nådes sommer.
Og sorg og glede blir til vekst
med frukt vi ikke selv kan se.

Din nådes skaperverk skal skje
i tomme hender.
O Gud, all godhets giver: Kom,
ta bolig i vår fattigdom!

*Tekst: Svein Ellingsen
Melodi: Trond H. F. Kverno
Norsk salmebok nr. 678*

Alt ble med ett så stille

Alt ble med ett så stille,
livet er helt forandret.
Døden har banket på vår dør
og sorgen har fylt hvert rom.

Hvor det er tungt å miste
en vi så høyt har elsket!
Å, hvilken tomhet over alt,
vårt savn er så vondt og sårt.

Mange er våre tårer,
her, blant de tusen spørsmål.
Gud, du som ser vår dype sorg,
vi ber deg: Vær du vår trøst!

Vær hos oss midt i savnet,
omslutt oss med din godhet!
Gud, ta vår smerte i din hånd,
så uro kan bli til fred.

Du som er trøstens kilde,
la oss få tro i sorgen:
Tro at vi alltid er hos deg,
vår Herre i liv og død.

*Tekst: Svein Ellingsen
Melodi: Egil Hovland
Norsk salmebok nr. 875*

FRA PREKESTOLEN: Hellige rom, stengte dører?

Hamar bispedømme sin visjon heter «Hellige rom for alminnelige liv». Hva skjer med denne visjonen når situasjonen krever at kirkedørene holdes stengt? I midten av mars var det klart at kirken måtte ta ansvar i møte med utfordringen fra koronaepidemien. Resultatet ble en lang periode med stengte dører. Det rommet vi alltid har tenkt at skulle være der for alle – kanskje særlig i krevende tider – ble et utilgjengelig rom.

Vi har levd litt utenfor oss selv. Mange har blitt rammet direkte: noen har vært syke, noen har vi mistet. Mange har fått sitt livsgrunnlag ødelagt eller forandret. Alle har måttet stille seg om: mindre fellesskap, sjeldnere kontakt og større avstand. Akkurat nå hadde vi trengt dette rommet! Sammen med alt det andre vi har måttet forsake og avstå fra, har vi måttet kjenne på lengselen etter rommet og fellesskapet. Etter å feire gudstjeneste sammen og ta imot nattverden. Avskjeden med en som har gått bort måtte skje med få mennesker tilstede. Dåp, konfirmasjon og bryllup er satt på vent.

I denne lengselen har vi lett etter nye måter å dele tro, håp og kjærlighet på. Gjennom telefon, på nett og i radio og TV. Det har vært noen fine opplevelser på

veien, rekkevidde og oppslutning har kanskje overrasket. Selv om vi ikke kan møtes, er ikke alle relasjoner brutt. Men lengselen etter å gå inn i rommet, etter å se og ta på, har vi kjent på samtidig.

Kristen tro krever kropp og rom – det visste vi jo. Nå fikk vi oppdage det på ny. Et håndtrykk kan ikke erstattes av et vink i

sosiale medier. Vi tar med oss det beste av det nye vi har lært. Og blant lærdommen er hvor verdifullt det er at troen er forankret i det konkrete. Helt fra bibelens første blad ser vi det: Gud skaper – Gud puster liv i materien. Møte med Gud skjer i menneskenes virkelige historie. Og det kulminerer med dette: Og Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss.

Kirken er ikke borte. Rommet er ikke borte. Påskelyset ble tent, oppstandelsen ble feiret. Og når pinsetiden nå er her, minnes vi hvordan

Gud sender sin Ånd over skaperverket og menneskene. Hvordan Gud fortsetter å knytte seg til det konkrete. Kirkedørene skal åpne på ny. Og nå vet vi, med fornyet kraft, at dette rommet trenger vi. Det hellige rommet for alminnelige liv.

Sokneprest Per Erik Engdal

Olsokmarkering

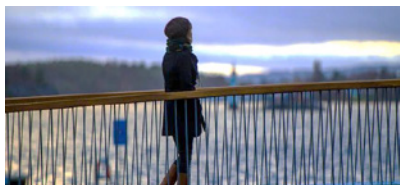
Vi har fortsatt tro på at det også i år blir olsokmarkering på Domkirkeodden 28. juli. Tema i år er Kristin Lavransdatter. Første bind av Sigrid Undsets triologi, «Kransen» er 100 år i år. I boken besøker Kristin Hamardomen og Domkirkeodden som åtte-åring.

Årets olsokforedrag har tittelen «Pilegrimmen og Kristin Lavransdatter». Foredragsholder er forfatter og journalist Sigrun Slaggard. I forkant av foredraget blir det vandring i Kristin og Sigrid Undset sine spor, bl.a. til St.Torfinn, Korskirken og Hamardomen. Etter foredraget er det økumenisk gudstjeneste i Hamardomen. Årets olsokartist er sangeren og kveder Kim Rysstad. Schola Gregoriana fra Øyer leder Olavsvaken med tidebønner gjennom natten i Hamardomen. Her er himmelen nær, og vandringen fra mørke til lys skjer

under selve hvelvingen. Natten avsluttes med soloppgangsyoga og frokost.

Tekst og foto: Solveig Seem

 KIRKENS SOS

Trenger du noen å snakke med?
Vi er her alltid!

22 40 00 40

www.kirkens-sos.no

Samtalerommet

Par- og familierapeut
April Holten
Telefon 976 00 215
www.samtalerommet.com

«Himmel over livet»

Barn og unge i
Hamar og Vang
menigheter

Følg oss på Facebook: «Barn i
Hamar og Vang menigheter»

Denne våren har blitt nokså annerledes når det gjelder aktiviteter for barn og unge i menighetene våre. Det har vært veldig stille i både Storhamar kirke, i Vang kirkestue og i de andre kirkebyggene hvor mange barn vanligvis samles hver uke.

Noen av aktivitetene har kirkens ansatte laget digitalt og sendt enten i opptak eller direkte.

Babysang fra Kirkestua i Vang og kirkerommet i Storhamar har blitt sendt direkte

nesten hver uke på Facebook, og selv om det ikke er helt det samme som å være fysisk sammen så har flere barn og voksne sunget sammen.

I påsken ble det sendt mange episoder av «Påskehistorien med Ranya & Frida» på Facebook. Frida, som er ansatt i våre menigheter og Ranya, som jobber i Stange, lagde film der de fortalte på ulikt vis om den kristne påsken. Det var også et oppdrag knyttet til hver dag slik at barn – gjerne sammen med en voksen – kunne aktiviseres utenom skjerm også!

Det er i skrivende stund planer om episoder til både Kristi himmelfartsdag og pinse.

Det skulle blitt gjennomført to tårnagenthelger og flere utdelinger av bøker til 4-åringene under våren. Disse ble utsatt, men alle barn får en hilsen i posten og inviteres til tilsvarende arrangement senere.

Nysatsningen «Himmelspretten – en festivaldag for 12-13 åringer» som skulle gått av stabelen Kristi Himmelfartsdag, blir dessverre ikke noe av i 2020. Vi satser friskt på Kristi Himmelfartsdag 2021!

Vi er i gang med planleggingen for aktivtetsdager og høsten.

Tekst og foto: Frida Johansson

Konfirmanter i koronatid

Vårens vakreste eventyr ble annerledes i år. Koronaviruset og smittefaren gjorde at mye måtte omformes. Det ble ikke nødvendigvis avlyst, men utsatt eller fikk endret form.

Konfirmasjonsgudstjenestene er utsatt til høsten.

ØVRE VANG KIRKE

lørdag 29. og søndag 30. august

STORHAMAR KIRKE

lørdag 5. og søndag 6. september

HAMAR DOMKIRKE

lørdag 12. og søndag 13. september

VANG KIRKE

lørdag 19. og søndag 20. september

Navn på konfirmanter til de ulike gudstjeneste bekjentgjøres i neste nummer av Kirkebladet.

I slutten av mars var det tid for menighetenes fasteaksjon. Konfirmantene er viktige aktører i gjennomføringen av denne og de går vanligvis fra dør til dør med bøsser. I forrige nummer av Kirkebladet prydet

fire jenter forsiden og oppmuntret til giverglede. Det ble ikke noen dør til dør-aksjon, men fasteaksjonen er gjennomført via ulike digitale kanaler.

Begge menigheter hadde innsamling gjennom sine Facebook-sider, alle konfirmantene fikk sms som de skulle sende videre for å oppfordre slekt og venner til å gi. Det ble sendt informasjon og oppfordringer gjennom ulike andre kanaler til menighetens medlemmer. Tusen takk til alle som har støttet denne aksjonen.

Rent vann var årets tema og sjelden har det vært mer aktuelt enn denne våren. Alle innsamlede penger trengs samt enda mer! Det er fortsatt mulig å støtte Kirkens Nødhjelp gjennom VIPPS 2426 eller å sende sms til 2426. Da betaler man kr. 200,- pr. melding.

Utover dette utadrettede arbeidet hadde vi kontakt med konfirmanter gjennom snapchat hvor vi så små filmer om fasteaksjonen, chattet om både det temaet og hvordan det er å være ungdom i denne perioden. Nå ser vi fram til mer fellesskap etterhvert, men om det skjer ved fysiske møtepunkt eller kun digitalt gjenstår å se.

Det er ikke noe konkret bestemt vedrørende flere samlinger for konfirmantene.

Konfirmant Vår Sølvsberg, menighetsarbeider Frida Johansson, kirketjener Marianne Dimitrova og kapellan Andre Øvrebø lagde kortfilmer med fokus på de utsatte konfirmasjonene. Foto: Ragnfrid Granerud

Når det nærmer seg de store dagene til høsten, vil mye mer være avklart.

Konfirmanter 2021 inviteres i vår som det er tradisjon for og oppstart av undervisningen for dem er planlagt etter at årets kull er konfirmert. Første samling skjer før høstferien.

Informasjonsmøter er uansett satt til:

Onsdag 19. august kl. 19.30 i Vang kirke for konfirmanter i Vang menighet.

Torsdag 20. august kl. 18.00 i Storhamar kirke for konfirmanter i Hamar menighet.

Invitasjon er sendt ut, men ta kontakt med kirkekontoret om du er født i 2006 og ikke har fått invitasjon, eller bare møt opp.

Vårens vakreste eventyr fortsetter i 2021 med konfirmasjoner forhåpentligvis etter oppsatt plan.

Ragnfrid Granerud

DIGITAL BASAR

Ivrig barneklubb pleier å ha en årlig basar, med fullt hus i Kirkestua i Vang. Slik kunne det ikke bli i år. Men basar ble det likevel, på en annen måte!

Loddsalget foregikk for det meste pr. telefon, SMS, VIPPS osv, og resultatet ble kr. 12.000,-! Det er ny rekord for innsamlet beløp for Ivrig. Pengene går til ulike prosjekter for barn i Mongolia.

Trekningen ble foretatt via Messenger den 1. april, og vinnerne er kontaktet. Tusen takk til alle som kjøpte lodd!

75 år siden freden: Et lite tilbakeblikk fra 1945

VANG MENIGHETSBLAD

Nr. 3

Lørdag 1. september 1945

2. årg.

Ved Jesu føtter.

15. søndag e. trefoldighet.
Luk. 10, 38—42.

De fleste av oss er travelt opptatt med vårt arbeide om dagen. For mange blir det lite tid til stillhet, andakt for Guds ansikt, selv om man vil være et Guds barn.

Så snart dagen gryr, venter arbeidet og legger beslag på tid og interesse. Morgenandakten blir visst ofte for lite preget av stillhet og samling om det ene fornødne. Snart hvirvles en med i dagens mange gjøremål mens tiden går.

Kvelden kommer og en kjenner seg trett og sliten. Aftenbønnen blir som et godnatt til Gud. Slik går den ene dagen etter den andre. Strev og uro med mange ting og en fredløs og tom sjel er resultatet.

Ett er nødvendig, sier Jesus. Det er å sitte ved hans føtter og høre på hans ord. Den strevsomme Marta mente det visst godt, men hun tok feil. Hun bebreidet Maria hennes uvirksomhet og trodde hun selv gjorde mere for Jesus. Men Jesus satte større pris på at man satte seg ned i stillheten for hans føtter. I Guds rike må vi la Jesus få tjene oss før vi kan tjene ham og dem som tror på ham. Ved Jesu føtter finner vi fred for vår sjel fordi vi der får syndsforlatelse. Vi får kjenne Guds kjærlighet og vi får kraft til et nytt liv. Plassen ved Jesu føt-

ter er lytteplassen. Der hører vi hva Gud har å si oss gjennom sitt ord. Men plassen ved Jesu føtter er også bønneplassen. Det er stedet hvor vi får legge fra oss alle våre byrder og hvor vi får bære fram for Herren alle våre begjæringer i påkallelse og bønn med takksigelse.

Plassen ved Jesu føtter er selve kraftsentrumet i en kristens liv. Fra dette sted utgår det en hellig vigsel ikke bare over vårt arbeide for Herren, men over hele vårt virke som mennesker.

Det samfunn med Herren som vi opplever ved Jesu føtter er den gode del som vi aldri skal miste.

Lykkelig er det menneske som lever hele sitt liv ved Jesu føtter.

Peter Vingerhagen.

I tysk fangenskap.

Løytnant Wilberg her i Vang, som sommeren 1943 ble sendt ut av landet sammen med ca. 600 norske offiserer, er nå godt og vel hjemme igjen.

Det vil sikkert være av interesse for Menighetsbladets lesere å høre fra fangenskapet, særlig om det religiøse liv blant offiserene, og vi har bedt ham å fortelle litt.

— Etter at vi en tid hadde vært tyskernes fanger på Hvalsmoen, ble vi kjørt ombord i den

tyske lastebåten «Isar» og sendt til havs. Presten Asle Enger, som er officersutdannet, fulgte frivillig med oss.

Den 9. septbr. passerte Sjælland første andakt. Ap. gjern. 27, 2. Jeg eder være i ingen sjel iblant gå —.» Det v. stund som ikke dem som var n.

Fikk dere tilegnes til reglement lign?

— Ja, etter Schildberg i P. innrettet fang. offiserer i et seminar, ble holdt andakter formiddag til stetid hadde vi var en fast or med menighetsker, organist og kirkes rituale forenklet kans. bl. a. hele kirkenighetssvarene både godt og var kirkebønn form fra tiden ble brukt. De tyskerne først gjort noen inn

Vi hadde f. vår leir, og s. han som holdt rettet gudstjen. hendte at han legninger av v.

VANG MENIGHETSBLAD

Fred.

Vi må ofte tenke tilbake på den uforglemmelige, vakre vårkveld da det vidunderlige budskapet kom om at Norge hadde fått freden og friheten igjen. — Likevel har vi utover sommeren ikke kunnet glemme at krigen fremdeles gikk sin gang derute i det fjerne Østen. Norge var aktivt med også i denne krigen, og på mange måter var vi berørt av den.

Men før sommeren ennå er tilende, får vi oppleve at en mangeårig og forferdelig verdenskrig er slutt, og at det er fred på jord igjen.

Det er store ting som har skjedd denne vår og sommer. De «stengte dører» åpnes, og store og gode muligheter ligger foran oss. Vi vil denne gang særlig nevne den kristne verdensmisjon som nå kan få gjøre sin gjerning uten de vansker og hindringer som krigen førte med seg.

Og nå kalles vi på ny til å takke Gud for frihet og fred og til bønn for det store og krevende arbeide som skal gjøres på så mange områder. Og vi kalles til arbeide og innsats.

Bønder ringer med gårdsklokkene for å skape håp under koronatiden

Kari Svelle Reistad er bonde på gården Storimerslund i Vang. Det er hun som har tatt initiativ til at gårdsklokkene skal ringe hver lørdag klokken fem.

— I byene spilles og synges det fra balkongene, på bygda har vi stabbursklokker. La stabbursklokkene holde konsert som virkelig høres, til folket fra bonden, sier Reistad. (ref. Hamar-dagblad.no).

Tekst og foto: Elin Gullhav

Fasteaksjonen 2020 vel i havn

Det kom tidlig melding fra Kirkens Nødhjelp om at aksjonen ikke var avlyst, men skulle gjennomføres digitalt.

Hamar menighet har samlet inn kr. 52.304,- og Vang menighet kr. 23.361,-. Dette er flotte tall! Over all forventning! Konfirmanter har vært engasjert, foreldre og menigheten også. Innlegg har blitt delt, og det har blitt gitt penger.

Tusen takk til alle som har bidratt på ulikt vis! Kr. 200,- gir varig rent vann til ett menneske. Takk for at du har vært med på å redde barn fra å dø av vannrelaterte sykdommer.

Diakon Siv Leirvik-Engevik

Diakonens hjørne

Vi har alle måttet tenke nytt etter korona-krisen.

Også innen diakonien. Alle de faste møtepunktene ble med et pennestrøk borte.

Trim og vaffeltreffet i Storhamar ble digitalt. Vi trimmet sammen og sendte det ut på Facebook. Men alle er ikke på Facebook, så det er mange vi ikke når. Alle som gledet seg til torsdagen, trimmen, vaflene og de gode samtalene over kaffekoppen er tankene mine hos.

Yoga i Storhamar og i Vang ble også laget digitalt. Men det å se dere, gjøre yoga og meditasjon sammen, pushe hverandre til å gi oss selv denne gaven hver uke, ble borte. Det føles spesielt viktig nå å kjenne på hvordan fellesskapet knytter oss sammen, selv om vi sitter i stillhet og gjør yoga.

Jeg kan fortsette på denne måten lenge,

alle gode sangstunder på musikk-kafeen, møtene som virkelig lyser opp lørdagene våre. Fellesskapet rundt strikketøyet og samtalen. Orgelmeditasjonen, den gode musikken og alle de rundstykkene jeg bakte. Jeg savner å bake til dere!

Men mest av alt er det alle de personlige møtene som savnes mest. Jeg møter mennesker i ulike livssituasjoner hver dag. Jeg får lov til å komme inn i stua til folk og vi deler livskriser, sorg, glede og savn.

Ja, det er fint med en digital verden, og vi lærer mye nytt, men ingenting kan erstatte de personlige møtene.

Gleder meg til å møte dere igjen!

Diakon Siv Leirvik-Engevik

Siv Leirvik-Engevik og Marianne D.S. Dimotrova.

Vår på gravplassene våre

Vi ber alle som besøker gravplassene våre om å bidra til smittebegrensing.

Ha på hansker eller håndsprit for berøring av avfallskasser, vannkraner og kanner.

Ta med egen vannkanne og redskap. Det vil ikke være tilgjengelig redskap på gravplassen.

Hold avstand til andre.

Vi ønsker alle en fin sommer!

*Bilder: Gutta fra driftsavgd./ Hamar kirkelige fellesråd, Lennart og Trond pynter gravene.
Foto: Elin Gullhav*

Gleden

Blomster - Gaver - Interiør

950 450 10 gledenhamar@gmail.com

Vangsvegen 501 - Kay Gartneri - 2322 Ridabu

BILGLASS • BILPLEIE • SOLFILM

Get it
Trafikkskole

Zik *Z* Zak
FRISØRER

Todderudveien 15 - 2322 Ridabu

Tlf.: 417 92 207

S. Farmen
MESTERBYGGas

TRYGG RIMELIG TREFELLING Stubbefresing – Hekkeklipping

Erfaren pensjonist feller alle slag trær:
Ved hus, strømledninger, store og små trær.
Vanskelige trær klatres opp i og tas ned bit for bit. Rydder opp, fjerner stubber. Vindfall ryddes. Beskjærer trær og busker. Klipper hekker. Ansvarsforsikret.

Gratis befaring. Avtalt pris.

Ring Eivind: 900 33 645

JB Blomster

**hamar
glass a.s**

Tommelstad Gård, Furnesvn. 133, 2318 Hamar

Tlf. 62 52 39 44 - Døgnvakt

Advokat

Per Anders Løvsletten, M.N.A.

post@adv-lovsletten.no

Mobil: + 47 47 81 37 22

*Bistår i saker vedrørende skifte,
testament, erstatning og fast eiendom.*

Varme
Trygghet
Fagkunnskap

Flagstad Begravelsesbyrå

Furnesvegen 77, 2318 Hamar Tlf: 62 53 02 00

Gravferdsbyråene AS

www.gravferdsbyraene.no

Din lokale leverandør

- Gravmonumenter
- Omsliping
- Navntilføyning

www.mjosanaturstein.no

Tlf. 62 51 00 33 / Mob. 91 71 74 01

BRØDRENE
Heløy

Dine lokale elektrikere

Hjellumsveien 96, 2322 RIDABU
Telefon 62 52 94 21
Telefax 62 53 44 42

Vi leverer alt av matjord, sand, pukk og grus.

HAMAR
PUKK&GRUS

Bjørgedalen og Brynsåsen
62 53 69 70, 91 80 80 38, e-post: rune@gholth.no

GULLSMED

BØRKE

ETABLERT 1857 – HAMAR

Strandgt. 33, 2317 Hamar

Mob. 917 47 779

Tlf. 62 53 64 50

per.olaf@gullsmedborke.no

www.gullsmedborke.no

2317 HAMAR. Tlf. 62 54 08 40

KIWI mini
pris

Todderudvegen 46, 2322 Ridabu. Tlf.: 62 52 17 12

Byggmester
Einar Kristiansen AS
Furnesveien 129, 2318 Hamar
Tlf. 62 52 38 84

NYBYGG – REPARASJONER – TAKTEKKING

printex
TRYKKERI AS

Tlf.: 62 52 14 92 - www.printex.no

SPAR SANNERUD

SPAR

Ferskvarebutikken i Furnesveien

DekkTeam
Kvalitet & Service

Din komplette dekk & felg leverandør

Hamar
Begravelsesbyrå AS
JACOBSEN

Parkgata 24, 2317 Hamar
Tlf: 62 54 04 30
www.hamarbegravelse.no

KONSERTER

Som alt annet er konsert- og kulturlivet blitt satt på vent, også i kirkene våre. Derfor har vi ingen konsertoversikt å presentere denne gangen. Vi oppfordrer dere til å følge med i sosiale medier, på våre hjemmesider www.kirken-hamar.no og våre Facebook sider: Kirken i Hamar og Kirken i Vang.

VI TAR I MOT DÅP - OGSÅ I DISSE KORONATIDER

Ta kontakt med oss på kirkekontoret på telefon slik at vi sammen kan finne et passende tidspunkt for dåp. Dette i stedet for å velge elektronisk påmelding, så lenge vi er i denne spesielle situasjonen. Vi nås på telefon 625 63 750 alle hverdager mellom kl. 10.00 - 14.00.

Send oss eventuelt en epost: post.hamar@kirken.no

Pr. dags dato (11.05.20) kan dere være 50 personer i dåpsfølget, – bemanning i tillegg. Vi oppdaterer våre hjemmesider www.kirken-hamar.no og våre facebook-sider «Kirken i Hamar» / «Kirken i Vang» ved endringer i antall og evt. andre tilpasninger. **Velkommen til dåp!**

GUDESTJENESTER I HAMAR OG VANG MENIGHETER

Tidspunkt og rammer for når vi igjen kan samles til gudstjeneste i kirkene er ikke klart når dette skrives. Vi vil sette i gang med gudstjenesteannonsering i avisen, når gudstjenestelivet er tilbake til normalen.

Det vil fortsatt bli gjennomført dåps-gudstjenester i kirkene, med noen begrensninger. Disse er ikke åpne for andre enn inviterte gjester. For mer informasjon om dåp og gudstjenester følg med på hjemmesiden vår kirken-hamar.no

Hver uke legges det ut både andakter, hilsener og musikk på Facebooksidene: Kirken i Hamar og Kirken i Vang (finnes også som Instagram-profil).

Her vil det bli kunngjort om løpende gudstjenestetilbud. Vi vil også varmt anbefale både radio og fjernsynsgudstjenestene, og program som kunngjøres på Hamar bispedømmes nettside og på kirken.no

Vi vil anbefale å besøke kirkestedene, kirkegårdene eller uteområdet ved kirken din til en stille stund, og vil legge til rette for dette.

Hamar domkirke

Storhamar kirke

Vang kirke

Øvre Vang kirke

Følg med på vår hjemmeside www.kirken-hamar.no og våre Facebook sider: Kirken i Hamar og Kirken i Vang

SLEKTERS GANG

Kirken på nett: www.kirken.no
www.kirken-hamar.no og
www.kirkeaktuelt.no

Døpte i Hamar menighet i perioden 14.02. - 25.04

- Sigurd Nilstad, Sødorp kyrkje, Vinstra
- Johannes Bækken Høye-Danielsen
- Sanna Skårholen Krognes
- Klara Maria Lombnæs Ilsemann
- Jacob Engen Stramrud
- Erica Øyhovden-Nordby, Vang kirke

Døpte i Vang menighet i perioden 14.02. - 22.03.

- Bertha Bjerke-Grafsrønningen, Hernes kirke
- Ylva Marie Westlie
- Iben Juritzen, Hamar domkirke
- Sigurd Arnes Drevland
- Solveig Nilsson
- Håkon Johnsen Bekkevold, Hamar domkirke
- Christina Kappelslåen Dyreng

Viede i Hamar menighet i perioden 22. 02. – 04.04.

- Line Bakken og Kenneth Sjonfjell
- Stine Gaaserud Lysaker og Bjørnar Hagen

Viede i Vang menighet i perioden 22.02. – 04.04.

- Marianne Haug og Runar Vestli
- Ann-Iren Sveen og Markus Vangen

Døde i Hamar og Vang menigheter i perioden 30.01. - 24.04.

- Astrid Søderlind
- Dagny Magnhild Kjønningsberg
- Signe Marry Simensen
- Stian Undseth
- Ingeborg Margrete Mathilde Stramrud
- Gerd Kjellaug Austad
- Povl Erik Gebauer Jørgensen
- Edel Marie Tverås
- Arve Olav Vestad
- Tore Brohjem
- Anne Lise Bjørklund
- Eva Elisabeth Jensen
- Åsmund Kojedal
- Bjørn Christian Aagaard
- Dordi Kristiansen
- Margit Aaseth
- Per Rostad

Døde i Hamar og Vang menigheter i perioden 30.01. - 24.04.– forts.

- Bjørn Olrich Boye
- Odlaug Huse
- Kjell-Erik Solbakken
- Edith Odbjörg Aspeli
- Kirsten Louise Augusta Berthelsen
- Arne Lundquist
- Tor Magne Tangen
- Mimi Elsa Jæger
- Leif Knutsen
- Christian Aalstad
- Anders Ørbæk
- Ingrid Johannessen
- Kirsti Synnøve Westgaard
- Oddny Bakke
- Margit Norstad
- Paul Frisvold
- Odd Kristensen
- Arne Erik Østbye
- Gunhild Imislund
- Elbjørg Mathilde Olsen
- Reidun Karin Haugen
- Ole Fredrik Vold
- Tor Aage Jakobsen
- Else Amalie Magnum
- Jan Erling Kristiansen
- Odd Amund Amundsen
- Kjartan Galaaen
- Astrid Margrethe Hellerud
- Raymond Andersen
- Borghild Pettersen
- Kirsten Marie Simensen
- Marianne Brendlien
- Dag Sverre Solberg
- Hilmar Eide
- Kari Sjøegaard
- Kåre Frøysadal
- Lillian Marie Ødegård
- Åse Ingeborg Palfi
- Gudbrand Stafsberg
- Solveig Vardeberg
- Trygve Bjørneng
- Helbjørg Tjugen

FONUS

BEGRAVELSESBYRÅ

Hvordan si farvel?

En begravelse er en viktig stund – den er et siste farvel. En begravelse handler mer om et levd liv enn om døden. Det er de gode minnene du skal sitte igjen med når livet skal gå videre.

Det kan vi hjelpe til med.

fonus.no

Telefon 03024, hele døgnet

Vikasenteret, Ottestad – Løten – Elverum

VI SKAL MØTES

Vi skal møtes når dette er over,
ved et bord i en smekkfull kafé,
i en kirke, i midtgangens vrimmel
mot Guds alter og det som skal skje.
Vi skal feire og synge og le.

Vi skal gi til hverandre et løfte,
at vi møtes når veien er gått.
Når det mørke og vonde er bak oss,
når den prøven vi fikk, er bestått,
skal vi dele det svar vi har fått.

Men alt nå vet vi svaret, vi vet det.
Det å elske hverandre er alt,
bære byrder når en har for mye,
holde oppe når noen har falt.
Til å elske, til det er vi kalt.

Hans-Olav Mørk 2020